

NAGRADE

HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI

**za najviša znanstvena i umjetnička dostignuća
u Republici Hrvatskoj za 2020. godinu**

DAN HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI

160. obljetnica osnutka Akademije

29. IV. 1861. – 29. IV. 2021.

Predsjedništvo Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, na svojoj 3. (266.) redovitoj sjednici, održanoj 24. ožujka 2021., temeljem prijedloga i mišljenja razreda Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, izvješća Odbora za nagrade od 17. ožujka 2021. i članka 10. Pravilnika o postupku dodjele nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, jednoglasno je donijelo sljedeću

ODLUKU

o dodjeli

NAGRADA

HRVATSKE AKADEMIJE ZNANOSTI I UMJETNOSTI

**za najviša znanstvena i umjetnička dostignuća
u Republici Hrvatskoj za 2020. godinu**

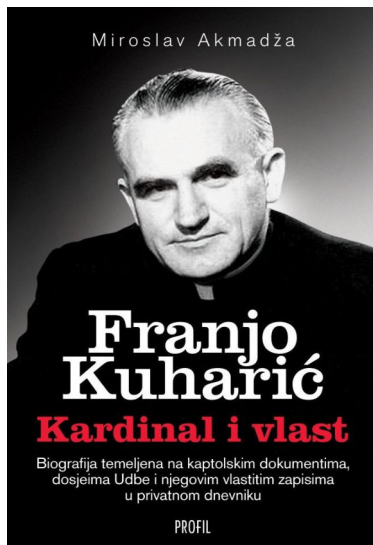
1. za područje **društvenih znanosti** nagradu dobiva:
 - **prof. dr. sc. Miroslav AKMADŽA** za knjigu *Franjo Kuharić: Kardinal i vlast* (Profil knjiga, Zagreb, 2020.),
2. za područje **matematičkih, fizičkih i kemijskih znanosti** nagradu dobiva:
 - **dr. sc. Ivo PIANTANIDA** - za izvanredan znanstveni opus od 52 rada objavljena u periodu 2016. – 2020. te za *otkriće selektivnog višenamjenskog senzora za DNA, RNA i proteine*, objavljeno 2020. u znanstvenom časopisu *Chemistry A European Journal*,
3. za područje **prirodnih znanosti** nagradu dobivaju:
 - **dr. sc. Jadranka ŠEPIĆ** - za znanstvena istraživanja o postanku *meteoroloških tsunamija*, njihovom gibanju u raznim morima te transformaciji u obalnom području, objavljena u 15 članaka u posljednjih 5 godina,
 - **prof. dr. sc. Ivica KISIĆ** - za djelo *Antropogena erozija tla* (Agronomski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2016.) te 28 radova na istu temu, referiranih u bazi znanstvenih podataka Web of Science,

4. za područje **medicinskih znanosti** nagradu dobiva:
 - **doc. dr. sc. Vedran VELAGIĆ** - za 25 znanstvenih radova iz područja liječenja *fibrilacije atrijske*, koji su objavljeni tijekom posljednjih 5 godina,
5. za područje **filoloških znanosti** nagradu dobiva:
 - **dr. sc. Vera BLAŽEVIĆ KREZIĆ** - za objavljenu knjigu *Književnim radnjama za crkvu i domovinu. O novocrkvenoslavenskome jeziku Parčičeva misala iz 1893.* (Matica hrvatska, Zagreb, 2020.),
6. za područje **književnosti** nagradu dobiva:
 - **izv. prof. dr. sc. Evelina RUDAN** - za knjigu *Smiljko i ja si mahnemo (balada na mahove)* (Fraktura, Zaprešić, 2020.),
7. za područje **likovnih umjetnosti** nagradu dobiva:
 - **Boris LJUBIČIĆ** - za seriju izložbi održanih 2017. i 2018. u Zagrebu, Splitu, Puli, Varaždinu, Berlinu i Lyonu (20. 11. 2019. do 1. 3. 2020.) te za knjigu *Logo protiv kaosa* (Naklada Hrvatskoga dizajnerskog društva, Zagreb, 2019.),
8. za područje **glazbene umjetnosti i muzikologije** nagradu dobiva:
 - **dr. sc. Sanja MAJER-BOBETKO** - za knjigu *Hrvatska glazbena historiografija od početka 20. stoljeća do 1945. godine* (Hrvatsko muzikološko društvo, Zagreb, 2019.),
9. za područje **tehničkih znanosti** nagradu dobiva:
 - **prof. dr. sc. Hrvoje KOZMAR** - za znanstvenu cjelinu pod nazivom *Geofizička i industrijska strujanja fluida i njihov utjecaj na inženjerske konstrukcije i vozila*, koja se sastoji od ukupno 30 radova objavljenih u prethodnih 5 godina, i to za 28 znanstvenih članaka u relevantnim međunarodnim časopisima i 2 poglavlja u knjigama.

Predsjednik Hrvatske akademije
znanosti i umjetnosti

Akademik **Velimir Neidhardt**

NAGRADA ZA DRUŠTVENE ZNANOSTI

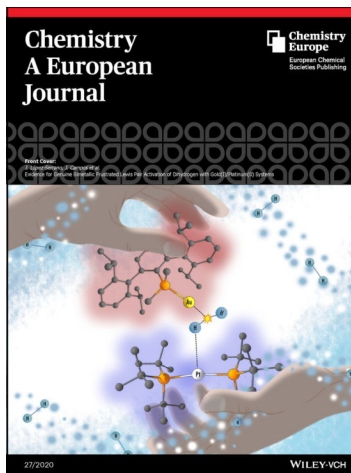

Prof. dr. sc. Miroslav AKMADŽA –

nagrađuje se za knjigu *Franjo Kuharić: Kardinal i vlast* (Profil knjiga, Zagreb, 2020.). U nizu kapitalnih znanstvenih ostvarenja u istraživanju povijesti crkveno-državnih odnosa u Hrvatskoj nakon Drugog svjetskog rata knjiga *Franjo Kuharić: kardinal i vlast*, autora prof. dr. sc. Miroslava Akmadže, rezultat je njegova trinaestgodišnjeg istraživanja. Ujedno je to vrhunac njegovoga istraživanja odnosa Crkve i države u Hrvatskoj u drugoj polovici 20. stoljeća.

Ta je akribija ono što knjigu izdvaja i zapravo pokazuje hvale vrijednu utemeljenost u relevantnim povijesnim izvorima i arhivskoj građi pohranjenoj u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu i sličnim arhivima u Sarajevu i Beogradu. Fundus gradiva nasljeđe je nekadašnjih republičkih vjerskih komisija te izvori iz fonda Službe državne sigurnosti, Republičkog sekretarijata unutrašnjih poslova SR Hrvatske. Akmadža je spomenutim izvorima, a posebice izvješćima suradnika jugoslavenskih tajnih službi, pristupao s maksimalnom znanstvenom oprežnošću. Autor je razumljivo koristio i izvore nastale djelovanjem Katoličke crkve, prvenstveno izvore iz Nadbiskupijskih arhiva u Zagrebu. Pritom je kao prvorazredan neistražen izvor koristio Kuharićev osobni dnevnik kako bi se dobila realna predodžba. U knjizi je prikazan i odnos s novim demokratskim vlastima, posebice s predsjednikom Republike Hrvatske dr. Franjom Tuđmanom, ali i s drugim akterima političke oporbene scene. Autor je prikazao Kuharićev odnos i sa Svetom Stolicom, posebice njegov izrazito blizak odnos s papom Ivanom Pavlom II koji je tijekom previranja u burnim osamdesetim godinama 20. stoljeća pružao veliku potporu. Knjiga prof. dr. sc. Miroslava Akmadže *Franjo Kuharić: kardinal i vlast* iznimno je vrijedan doprinos suvremenoj hrvatskoj historiografiji kojega valja svrstati u sam njezin vrh.

NAGRADA ZA MATEMATIČKE, FIZIČKE I KEMIJSKE ZNANOSTI

Dr. sc. Ivo PIANTANIDA, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju Instituta Ruđer Bošković, nagrađuje se za znanstveno dostignuće i to za *izvanredan znanstveni opus od 52 znanstvena rada objavljena u periodu 2016.-2020. te za otkriće selektivnog višenamjenskog senzora za DNA, RNA i proteine objavljeno 2020. u znanstvenom časopisu Chemistry A European Journal*.

Ovaj naslovni redoviti profesor Sveučilišta u Rijeci objavio je u razdoblju od 2016. do 2020. 52 znanstvena rada u renomiranim međunarodnim znanstvenim časopisima visokog čimbenika utjecaja. Godine 2020. u časopisu *Chemistry A European Journal* objavio je otkriće fluorescentnog višenamjenskog senzora za DNA, RNA i proteine. Dosad je objavio 147 znanstvenih radova iz područja istraživanja interakcija malih organskih molekula s biopolimerima, koji u međunarodnoj literaturi postižu više od 2600 citata i h-indeks 30.

Zaslужan je za pokretanje i razvoj znanstvenih istraživanja koja nisu postojala u RH, a bave se proučavanjem mehanizama i selektivnosti interakcija malih organskih molekula s nukleinskim kiselinama te u novije vrijeme s proteinima. Istraživanja se temelje na primjeni niza različitih spektroskopskih metoda i analizi rezultata mjerenja koje utvrđuju način vezanja (interkaliranje, vezanje u pukotinu, elektrostatsko vezanje), termodinamske parametre i selektivnost. Poseban fokus čine fotoaktivne organske molekule čije vezanje na biopolimere daje specifičan fluorescencijski odgovor na konstituciju i/ili stereokemijske karakteristike biopolimera čime se otvara mogućnost priprave selektivnih fotoaktivnih biosenzora.

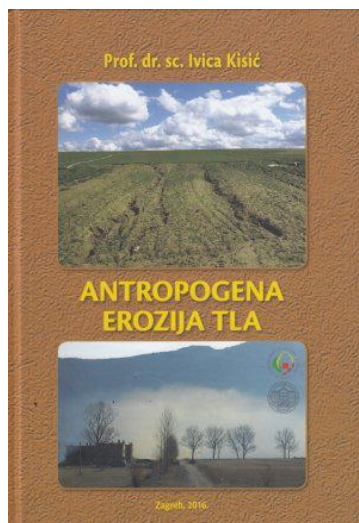
NAGRADA ZA PRIRODNE ZNANOSTI

Dr. sc. Jadranka ŠEPIĆ doktorirala je iz područja geofizike na Sveučilištu u Zagrebu. Usavršavala se na Sveučilištu Balearskog otočja (Španjolska) te na Ocean Sciences Institute (Kanada). Radila je na Institutu za oceanografiju i ribarstvo u Splitu, a od 2020. godine zaposlena je kao docentica na Sveučilištu u Splitu. Dr. sc. Jadranka Šepić objavila je 46 znanstvenih radova, od čega 14 kao prva autorica, pri čemu su mnogi radovi publicirani u vodećim geofizičkim znanstvenim časopisima. Do sada je citirana preko 750 puta, uz h-indeks 18. Bila je sudionik ili voditelj desetak domaćih i međunarodnih znanstvenih projekata. Jedna je od urednica znanstvenog časopisa *Pure and Applied Geophysics* te je članica uredničkog odbora znanstvenog časopisa *Journal of Marine Science and Engineering*.

Tijekom posljednjih pet godina istraživanja dr. sc. Jadranke Šepić bila su fokusirana na *meteorološke tsunamije*, potencijalno razorne visoko-frekventne oscilacije razine mora izazvane atmosferskim procesima. U tom je razdoblju i na tu je temu objavila 15 znanstvenih radova, od toga 4 kao prva autorica, uključujući radove u najuglednijim znanstvenim časopisima iz područja geofizike. U njenim su publikacijama iznesene nove spoznaje o generiranju meteoroloških tsunamija, o njihovom gibanju u raznim morima te o transformaciji u obalnom području i posljedičnom doprinosu pojavi ekstremnih vodostaja. Projekti koje je vodila u prethodnom petogodišnjem razdoblju rezultirali su nadogradnjom jadranske mjerne mreže te izradom prototipa sustava za upozorenje na pojavu meteoroloških tsunamija. Njezin znanstveni rad prepoznala je i međunarodna znanstvena zajednica pa je dr. sc. Jadranki Šepić 2019. godine dodijeljen prestižni projekt Europskoga istraživačkog vijeća.

NAGRADA ZA PRIRODNE ZNANOSTI

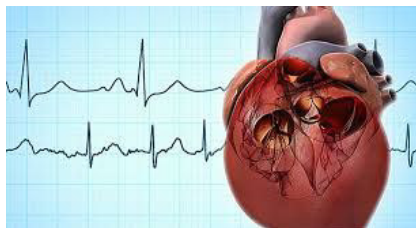
Dr. sc. Ivica KISIĆ, redoviti je profesor u trajnom zvanju na Zavoda za opću proizvodnju bilja Agronomskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Baštinik je zagrebačke agroekološke škole koju je sredinom proteklog stoljeća utemeljio akademik Mihovil Gračanin. Rad u toj školi ima polazište na egzaktnim, višegodišnjim poljskim pokusima i otvorenosti za suradnju u zemlji i inozemstvu. Vrstan je sveučilišni nastavnik, kojega su studenti Agronomskog fakulteta ocijenili najboljim profesorom u posljednje dvije akademske godine. U mandatnom razdoblju 2018./2019. – 2020./2021. član je Senata Sveučilišta u Zagrebu.

U njegovim istraživanjima gospodarenja tlom i zaštite tla od 1994. godine do danas, središnje mjesto ima istraživanje oštećenja i gubitka tla erozijom koju uzrokuju voda, vjetar i odnošenje tla na korijenu.

Na tu temu razvio je široku suradnju u zemlji i inozemstvu, o čemu svjedoči podatak da je rezultate istraživanja objavio u suradnji s 285 znanstvenika iz svih sveučilišnih središta Republike Hrvatske i s autorima iz Sjeverne Amerike, Azije i Europe. Objavio je 15 knjiga (od toga 9 sveučilišnih udžbenika) te je autor ili koautor 22 poglavlja u znanstvenim i stručnim knjigama. Nagrađuje se za knjigu *Antropogena erozija tla* (Agronomski fakultet, Zagreb, 2016.).

U razdoblju od 2015. do 2020. na tu temu objavio je 28 radova referiranih u bazi Web of Science, 18 ostalih znanstvenih radova i 71 stručni rad.

NAGRADA ZA MEDICINSKE ZNANOSTI

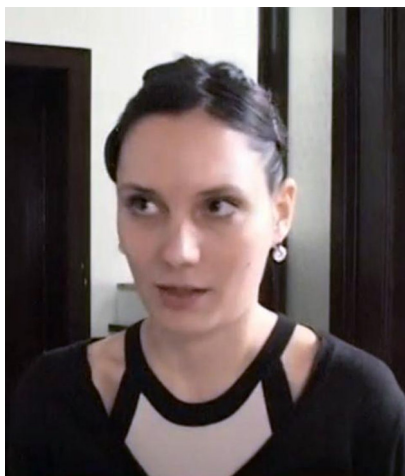
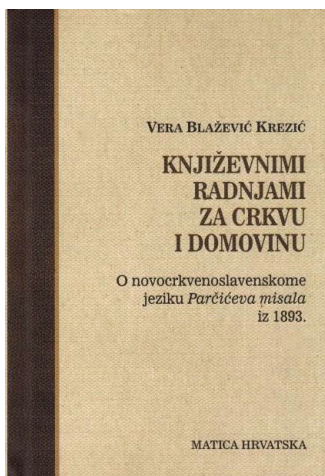

Doc. dr. sc. Vedran VELAGIĆ rođen je 1981. u Čakovcu. Diplomirao na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Dio studija proveo je na međunarodnoj razmjeni studenata u sveučilišnoj bolnici „dr. Jose Eleuterio Gonzales“, Monterrey, N.L. Mexico. Zaposlen je na Klinici za bolesti srca i krvnih žila KBC Zagreb. Godine 2012. dobiva stipendiju „Stevo Julius Visiting Scholar Award“ te provodi svoje aritmološko usavršavanje u „Centre for Arrhythmia Research, University of Michigan“, Ann Arbor, SAD. Stipendiju Europskog društva za aritmologiju (EHRA advanced EP fellowship) dobiva 2014. te se godinu dana usavršava iz napredne aritmologije i kateterske ablacije na sveučilišnoj bolnici u Briselu (UZ Brussel – Vrije Universiteit Brussel).

Doc. dr. sc. Vedran Velagić postigao je hvalevrijedan stručni i znanstveni ugled kako u Hrvatskoj, tako i u međunarodnom okružju. Razvio je opsežnu znanstvenu suradnju s međunarodnim centrima izvrsnosti. Posebno je vrijedno što je oformio vlastiti istraživački tim mlađih suradnika s kojima uspješno osmišljava, sprovodi i objavljuje znanstvene radove u uglednim časopisima. Tijekom svog usavršavanja usvojio je posve novu metodu *krioablacijskoga liječenja fibrilacije atrijske*, koju je potom uspješno implementirao u KBC-u Zagreb. Od ukupno 25 radova iz područja liječenja fibrilacije atrijske, koji su objavljeni tijekom posljednjih pet godina i citirani gotovo tisuću puta, doc. dr. sc. Vedran Velagić prvi je autor u osam radova, od kojih su četiri rada objavljena 2020. godine.

Kateterska ablacija fibrilacije atrijske s ciljem električke izolacije plućnih vena sada je uvriježena intervencijska metoda liječenja te aritmije, a liječenje kriobalonom relativno je novijeg datuma. Dio njegovih publikacija odnosi se na novu strategiju titracije energije koja je potrebna za uspješno suzbijanje aritmije s ciljem dodatnog smanjivanja mogućih težih komplikacija, kao što su pareza freničkoga živca ili tamponada srca. U najnovijim radovima bavi se posljednjom, tzv. četvrtom generacijom kriobalona, te mogućnostima smanjivanja stopa lokalnih vaskularnih komplikacija krioablacije.

NAGRAĐA ZA FILOLOŠKE ZNANOSTI

Svojom znanstvenom monografijom *Književnimi radnjami za crkvu i domovinu (...)* (Matica hrvatska, Zagreb, 2020.) **dr. sc. Vera BLAŽEVIĆ KREZIĆ** ponovno je interes hrvatske filologije za glagoljaškim temama 19. stoljeća vratila u žarište istraživanja, usredotočujući se upravo na djelo jednoga od tada najvrsnijih i najmarljivijih njegovatelja i razvijatelja hrvatske glagoljske baštine Dragutina Antuna Parčića. U fokusu istraživanja postavila je *Parčičev misal*, i to iz oba vida: vanjske (sociolingvističke) i unutarnje (gramatičke) povijesti jezika, i to opet u dvojnoj optici – prema tradiciji uporabe staroslavenskoga jezika i prema uporabi hrvatskoga jezika.

Pretpostavka za razumijevanje toga projekta bilo je temeljito poznavanje 19-stoljetne hrvatske *Cyrrilomethodiane* odnosno velikih tadašnjih pothvata obnove hrvatskih crkvenoslavenskih liturgijskih knjiga. Izrazitom akribičnošću autorica je uspjela povezati naslijeđena znanja, pronalazila je šture (no mahom iznimno važne podatke) po razgranatoj i teško dostupnoj onodobnoj periodici, te oblikovala opći kulturološki uvod koji zapravo predstavlja polazište i za mnoga druga pojedinačna istraživanja ovoga filološkog kompleksa. Osobito je važno što je recepciju važnosti ključnih Parčičevih dostignuća pratila sve do suvremenosti.

Ova je knjiga dr. Blažević Krezić svojim dosegnutim, čvrsto u obrađenu jezičnom materijalu dokumentiranim spoznajama u velikoj mjeri probistrila našu sliku o glagoljaškoj dimenziji 19. stoljeća i time otvorila mogućnosti pristupima korpusu drugih naših važnih filologa glagoljaša ovoga razdoblja. Omogućujući tako temeljit uvid u ovaj rukavac povijesti hrvatskoga jezika (crkvenoslavenskoga vida), autorica je ključno pridonijela i razumijevanju vanjskih okolnosti oblikovanja hrvatskoga jezičnog standarda, a ponajviše razumijevanju polifonosti hrvatske kulture u drugoj polovici 19. stoljeća, kao i u njezinoj sveukupnoj razgranatosti. Svojim sveukupnim filološkim znanstvenim radom, pa tako i ovom knjigom, Vera Blažević Krezić iskazala se dakle kao iznimna istraživačica hrvatske (rano)novovjekovne (posttridentske) glagoljske, velikim dijelom i ćirilčke baštine.

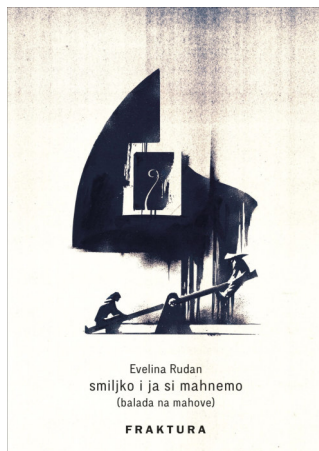
NAGRADA ZA KNJIŽEVNOST

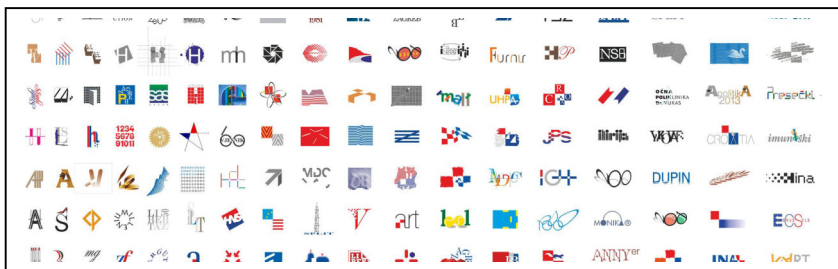
Pjesnička zbirka *Smiljko i ja si mahnemo* (Fraktura, Zagreb, 2020.) **Eveline RUDAN** sastoji se od 40 pjesama ciklički povezanih u koherentnu i zaokruženu cjelinu. Svaka pjesma počinje karakterističnom formulacijom – sadržanom i u naslovu zbirke – koja stalnim, gotovo ritualnim ponavljanjem stvara specifičan ugođaj i drži raznorodnu građu na okupu. Pisana istarskim čakavskim idiomom, neobičnom mješavinom lokalnih govora, književne čakavštine i talijanizama, zbirka ne nastoji samo sačuvati magiju jednoga potisnutog idiolekta nego i kulturnu memoriju istarskoga

kraja, autoričina zavičaja, kao stalnog i nepresušnog inspiracijskog izvora. Riječ je o svijetu koji, pod naletom novoga, pomalo nestaje i zato je važno sačuvati baš sve zavičajne komponente, od slika iz svakodnevice i prirodnoga okoliša do međuljudskih odnosa. Zbog toga zbirku karakterizira istodobno i narativnost u izlaganju, ali i žudnja za dijalogom i višeglasjem. Iako uronjen u istarski mikrokozmos, lirski subjekt paralelno opisuje i svoju zagrebačku životnu dionicu obilježenu aktivnošću na kulturnom i znanstvenom polju pa zbirka vrvi aluzijama, referencama i citatima iz književnosti, kulturne teorije i filozofije, a nije zapostavljena ni popularna kultura.

Ludičkim postupcima autorica povezuje privatnu i javnu priču, djetinjstvo i znanstvenu karijeru, stvarnost i maštu, povijest i suvremenost. Odatle i karakteristična simbioza pjesničkoga i znanstvenoga diskursa. Fragmentarno strukturirana, puna asocijativnih skokova, pjesnička zbirka Eveline Rudan žanrovski je otvorena, sa širokim emocionalnim registrom od baladesknih i melankoličnih tonova do scena nabijenih životnom vedrinom i humorom. No kao konstantna nit provlači se kroz stihove žudnja za prijateljstvom, bratstvom i ljudskom blizinom. Smiljko iz naslova zbirke stalni je pratitelj senzibilnog lirskoga subjekta od djetinjstva do danas: on je idealni prijatelj, sugovornik, osoba od osobitog povjerenja. Svježinom, inovativnošću i zrelošću pjesničkoga izraza zbirka Eveline Rudan odskoče svojom estetskom vrijednošću u najnovijoj hrvatskoj pjesničkoj produkciji i s pravom dobiva ovo visoko priznanje.

NAGRADA ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

Boris LJUBIČIĆ, dizajner, nagrađuje se za izložbu *Jednina množine: simbol, znak, logo, brend* koja prvi put predstavlja pregled dizajnerskog rada Borisa Ljubičića u području dizajna zaštitnih znakova i logotipa institucija, tvrtki, manifestacija i proizvoda od 1970. do 2018. Izložba je otvorena 27. studenoga 2018. u veleposlanstvu Republike Hrvatske u Berlinu. Nagrađuje se i za knjigu *Logos protiv kaosa* (Naklada HDD, Zagreb, 2019.). Izložbama u proteklih pet godina pridružuju se i međunarodne nagrade. U obrazloženjima se često ističe njegova artikulacija određene teze o dizajnerskoj praksi, o vrijednostima i metodama dizajna. Znak i logotip su prepoznati kao njegov savršen artefakt dizajna.

Krunu plodonosnog stvaranja čini knjiga „Logo protiv kaosa” izdana 2019. godine u nakladi Hrvatskoga dizajnerskog društva u Zagrebu. U knjizi se prezentira 250 logoa posvećenih različitim temama kojima se bavio. Jedna od njih je dizajnersko utvrđivanje vizualnog identiteta Hrvatske kojim se bavi već 30 godina. U pregledu njegovih najpoznatijih dizajnerskih ostvarenja prikazanih u knjizi poseban je naglasak na prostor i identitet u sportu, kulturi i gospodarstvu. Svojim je dizajnerskim konceptima oblikovao javno mišljenje u pogledu dizajna – ne samo u Hrvatskoj nego i u inozemstvu. Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti potvrđuje njegovu prepoznatljivu međunarodnu nazočnost u suvremenom svijetu dizajna pridonoseći suvremenoj hrvatskoj likovnoj kulturi i njezinoj vidljivosti u svijetu.

NAGRADA ZA GLAZBENU UMJETNOST I MUZIKOLOGIJU

Dr. sc. Sanja MAJER-BOBETKO rođena je u Zagrebu 1952. Diplomirala je i magistrirala muzikologiju na Muzičkoj akademiji i doktorirala na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 1993. do 2020. radila je u Odsjeku za povijest hrvatske glazbe Zavoda za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Umirovljena je 2020. u trajnom zvanju znanstvenog savjetnika. Usavršavala se u Salzburgu i predavala je honorarno na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Bila je u dva mandata dopredsjednica Hrvatskoga muzikološkog društva i glavna urednica hrvatskog muzikološkog časopisa *Arti musices*. Objavila je preko 200 znanstvenih i stručnih radova te pet knjiga.

Knjiga dr. sc. Sanje Majer-Bobetko, *Hrvatska glazbena historiografija od početka 20. stoljeća do 1945. godine* objavljena je 2019. u Zagrebu kao 20. svezak serije 'Muzikološke studije' Hrvatskog muzikološkog društva. Ona je kruna i završni rad na znanstvenom projektu HRZZ-a što ga je autorica organizirala i vodila od 1996. do 2014. godine. Građa nagrađene knjige uzorno je metodološki artikulirana u pet glavnih poglavlja: Glazbeno-historiografske sinteze, Glazbeno-historiografske monografije, Glazbena historiografija u periodici, Glazbena historiografija u zbornicima i leksikografskim izdanjima, te u rukopisima. Temelji se na oko 2500 tekstova objavljenih u Hrvatskoj na području glazbene historiografije u nepunih pola stoljeća. Odlikuje se analizama i kvalitativnim procjenama u kojima autorica iskazuje visok stupanj znanstveničke trezvenosti i krajnje objektivnosti. Ova knjiga nema pandana u hrvatskoj znanosti o glazbi i glazbenoj historiografiji i jedna je od rijetkih te vrste u svijetu, uključujući glazbene historiografije najrazvijenijih znanstvenih sredina

NAGRADA ZA TEHNIČKE ZNANOSTI

Dr. sc. Hrvoje KOZMAR je redoviti profesor Fakulteta strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu. Rođen je 1968. godine u Splitu. Na Fakultetu strojarstva i brodogradnje Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1994., magistrirao 2000. i doktorirao 2005. godine. Područje njegova istraživačkog interesa je mehanika fluida i aerodinamika okoliša i konstrukcija, a u radu se koristi eksperimentalnim i računalnim metodama. Razvio je intenzivnu istraživačku suradnju sa stranim i domaćim znanstvenicima. Objavio je 110 znanstvenih radova i održao 25 pozvanih predavanja na istaknutim svjetskim sveučilištima i znanstvenim institutima.

Prof. dr. sc. Hrvoje Kozmar nagrađen je za djelo *Geofizička i industrijska strujanja fluida i njihov utjecaj na inženjerske konstrukcije i vozila*. Riječ je o znanstvenoj cjelini od 28 radova objavljenih u znanstvenim časopisima tijekom prethodnih 5 godina. Glavni je istraživač, tj. prvi ili dopisni autor na 14 radova, a 16 radova mu je visoke kvalitete Q1 ili Q2 kategorije. U okviru znanstvene cjeline prikazani su rezultati teorijskih i eksperimentalnih istraživanja uključujući obilježja bure, aerodinamičku stabilnost visećih mostova i vjetroturbine na brdovitom terenu. Istraživanja su mu izrazito interdisciplinarna i provedena u suradnji s vodećim svjetskim sveučilištima i institutima uključujući Tehničko sveučilište u Münchenu, Sveučilište u Firenci, Institut za teorijsku i primijenjenu mehaniku u Pragu. Postignuti rezultati predstavljaju značajan doprinos znanosti i od velike su važnosti za razvoj gospodarstva.

ODBOR ZA NAGRADE

Predsjednik akademik **Josip Madić**

Članovi

akademici: **Koraljka Kos, Dragutin Feletar, Marko Tadić,**

Slavko Matić, **Anica Nazor, Zvonimir Mrkonjić,**

Igor Fisković, Božo Udovičić

Tajništvo

Alenka Smrečki, dipl. iur.

16

HAZU

1861 – 2021

Oblikovanje Dobriša Skok